

Demencia frontotemporal

HOJA INFORMATIVA DEL CENTRO SUECO DE DEMENCIA

Frontotemporal demens • faktablad på svenska

Afecta a la parte frontal del cerebro

La demencia frontotemporal también se denomina degeneración lobar frontotemporal y, en ocasiones, demencia frontal. Se trata de una enfermedad relativamente poco frecuente. Provoca la degeneración de las células nerviosas en las partes frontales del cerebro, ya sea en el lóbulo frontal o en las zonas anteriores de los lóbulos temporales. Los síntomas aumentan de forma gradual, igual que en la enfermedad de Alzheimer, aunque también existen claras diferencias entre ambas enfermedades.

Síntomas atípicos de la demencia

Los olvidos y la dificultad para aprender cosas nuevas son signos tempranos del alzhéimer, pero en la demencia frontotemporal suelen aparecer solo en fases más avanzadas. En cambio, los síntomas iniciales suelen ser cambios de comportamiento o dificultades del lenguaje, según la zona del cerebro donde comience a desarrollarse la enfermedad.

Cambios de personalidad

El lóbulo frontal suele ser la primera zona afectada. Desde esta región se gestionan la concentración, el criterio y el control de los impulsos. La personalidad de la persona con demencia va cambiando de forma progresiva y puede empezar a mostrar un juicio deficiente.

Otros signos tempranos son una mayor dificultad para tomar la iniciativa y arrebatos de ira repentinos. Es habitual que la persona se muestre inquieta, emocionalmente anestesiada y, en ocasiones, apática. La capacidad de sentir empatía también se va deteriorando. Además, pueden aparecer conductas de consumo excesivo de comida, tabaco o alcohol.

Dificultades del lenguaje en algunos casos

La demencia frontotemporal también puede comenzar en la parte anterior de los lóbulos temporales, que son importantes para el lenguaje. En estos casos se produce una *afasia progresiva*, que puede manifestarse como una dificultad para comprender palabras o para nombrar correctamente distintos objetos. También puede manifestarse mediante un habla lenta y entrecortada, con muchos errores gramaticales.

Cada vez se necesita más ayuda

No es raro que la demencia frontotemporal empiece a desarrollarse desde finales de la mediana edad. La enfermedad puede progresar durante muchos años. Los síntomas se van haciendo poco a poco más intensos y frecuentes a medida que se extiende el daño cerebral. Con el tiempo, resulta cada vez más difícil afrontar la vida cotidiana y, finalmente, se necesita ayuda incluso para vestirse y mantener la higiene y otros cuidados personales.

La importancia de un diagnóstico temprano

La demencia frontotemporal puede confundirse con depresión, trastornos por agotamiento u otros problemas de salud mental. La enfermedad es difícil de detectar porque los síntomas típicos de la demencia no suelen aparecer en las primeras fases.

Póngase en contacto con un médico si sospecha que usted o algún familiar padece demencia frontotemporal. Un profesional debe evaluar el caso lo antes posible. Normalmente la evaluación se hace en una clínica especializada (*minnesmottagning*) e incluye diversas pruebas y exploraciones, así como entrevistas con familiares.

Tratamiento y apoyo

Aunque la investigación ha avanzado, actualmente no existe una cura para la demencia frontotemporal. Aun así, es importante comprender los síntomas para poder planificar la vida cotidiana de la forma más adecuada y significativa posible.

Los servicios de apoyo a domicilio y una buena atención sanitaria pueden facilitar la vida de varias maneras. También es importante favorecer un entorno tranquilo para la persona, ya que el estrés suele intensificar los síntomas.

Para más información, visite el sitio web (en sueco): www.frontallobsdemens.se (Swedish FTD Initiative)

© Svenskt Demenscentrum

Más información y hojas informativas en español
en el sitio web de Svenskt Demenscentrum:
www.demenscentrum.se/es-es

Svenskt Demenscentrum

Svenskt Demenscentrum, Sveavägen 155, 113 46 Stockholm, (08) 690 58 00, info@demenscentrum.se

www.demenscentrum.se

Frontotemporal demens

FAKTABLAD FRÅN SVENSKT DEMENSCENTRUM

Drabbar hjärnans främre delar

Frontotemporal demens kallas även för pannlobs- eller frontallobsdemens. Sjukdomen, som är relativt ovanlig, gör att nervceller förtvinar i hjärnans främre delar; i pannloben eller i främre delen av tinningloberna. Symtomen kommer smygande, på samma sätt som vid Alzheimers sjukdom, men det finns även tydliga skillnader mellan sjukdomarna.

Inga vanliga demenssymtom

Glömska och inlärningssvårigheter som är tidiga tecken vid alzheimer kommer först senare i sjukdomsförloppet vid frontotemporal demens. Tidiga symtom är istället antingen beteendeförändringar eller språksvårigheter, beroende på var i hjärnan sjukdomsprocessen startar.

Personligheten förändras

Oftast skadas pannloben först. Härifrån styrs koncentration, omdöme och impulskontroll. Personligheten hos den som insjuknar börjar långsamt förändras och personen kan börja bete sig omdömeslöst.

Ökade svårigheter att ta initiativ och oförklarliga vredesutbrott är andra tidiga tecken. Det är vanligt att personen kan vara rastlös, känslomässigt avtrubbad och ibland apatisk. Förmågan att känna empati försämras gradvis. Även överkonsumtion av mat, rökning eller alkohol kan förekomma.

Språksvårigheter i vissa fall

Frontotemporal demens kan också starta i främre delen av tinningloberna som är av betydelse för språket. I dessa fall talar man om *progressiv afasi* som kan yttra sig som försämrade ordförståelse och problem med att rätt benämna olika saker. Det kan också ta sig uttryck i ett trögt och upphackat tal med många grammatiska fel.

Behöver allt mer hjälp

Det är inte ovanligt att frontotemporal demens debuterar redan i övre medelåldern. Sjukdomen kan sedan pågå under många år. Symtomen blir fler och gradvis allt starkare i takt med att hjärnskadan sprider sig. Det blir allt svårare att klara sin vardag och så småningom behöver personen hjälp med påklädning, hygien och annan personlig omvårdnad.

Tidig diagnos viktig

Frontotemporal demens kan förväxlas med depression, utmattningssyndrom eller annan psykisk ohälsa. Eftersom typiska demenssymtom är ovanliga i början är sjukdomen svår att upptäcka.

Kontakta en läkare om du misstänker att du eller en närstående kan vara drabbad av frontotemporal demens. En utredning bör snarast påbörjas. Den brukar i regel göras på en specialistklinik (minnesmottagning) och innehåller en rad olika tester och undersökningar samt intervjuer med anhöriga.

Behandling och bemötande

Forskningen har gjort framsteg men ännu så länge finns inget sätt att bota frontotemporal demens. Det är ändå viktigt att få en förklaring till symtomen för att kunna planera för ett så bra och meningsfullt liv som möjligt.

Hjälpmiddel och god omsorg kan på olika sätt underlätta tillvaron. Det är också viktigt att försöka skapa lugn och ro runt den sjuke eftersom stress ofta förstärker symtomen.

Läs mer på webben: www.frontallobsdemens.se (Swedish FTD Initiative)

2025 • Svenskt Demenscentrum ©

Fler faktablad på olika språk kan skrivas ut från Svenskt Demenscentrums webbplats:
www.demenscentrum.se/Faktablad

Svenskt Demenscentrum

Svenskt Demenscentrum, Sveavägen 155, 113 46 Stockholm, 08 - 690 58 00, info@demenscentrum.se

www.demenscentrum.se